30 Αυγούστου 2021

Με αναφορές στην κλιματική αλλαγή και την υγειονομική κρίση το μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχη για την Αρχή της Ινδίκτου

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Στην υγειονομική και περιβαλλοντική κρίση και την ανάγκη να επιδείξουμε πραγματικό ενδιαφέρον για τον πάσχοντα άνθρωπο αναφέρεται στο μήνυμά του για την Αρχή της Ινδίκτου, την αρχή δηλαδή του Εκκλησιαστικού Έτους, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος.

«Η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία προβάλλει μετ'έμφάσεως το αδιαίρετον της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος και της φιλανθρώπου μερίμνης διά τον πλησίον», τονίζει, μεταξύ άλλων, ο Παναγιώτατος και πρόσθεσε: *«Τόσον η οικοφιλική συμπεριφορά, όσον και η αναγνώρισις της ιερότητος του ανθρωπίνου προσώπου, είναι «λειτουργία μετά την Λειτουργίαν», ζωτικαί διαστάσεις της ευχαριστιακής πραγματώσεως της Εκκλησίας. Η ζωή της Εκκλησίας είναι έμπρακτος σεβασμός της κτίσεως και τόπος και τρόπος του πολιτισμού του προσώπου και της αλληλεγγύης».*

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ:

Ἡ ἑορτή τῆς Ἰνδίκτου, ἡ ἐπίσημος ἡμέρα προσευχῶν διά τό φυσικόν περιβάλλον, εὑρίσκει καί ἐφέτος τήν ἀνθρωπότητα ἀντιμέτωπον μέ ἔντονα καιρικά φαινόμενα λόγῳ τῆς προϊούσης κλιματικῆς ἀλλαγῆς, καταστροφικάς πλημμύρας καί πυρκαϊάς εἰς ὅλον τόν πλανήτην, καθώς καί μέ τήν πανδημίαν τοῦ κορωνοϊοῦ καί τάς κοινωνικάς καί οἰκονομικάς ἐπιπτώσεις της.

Τό γεγονός ὅτι τά περιοριστικά μέτρα εἰς τάς μετακινήσεις καί ἡ ἐπιβολή ὁρίων εἰς τήν βιομηχανικήν παραγωγήν ὡδήγησαν εἰς μείωσιν τῶν ρύπων καί τῆς ἐκπομπῆς ἀερίων, ὑπῆρξεν ἕν ἐπί πλέον σημαντικόν δίδαγμα περί τῆς ἀλληλουχίας τῶν πάντων ἐν τῷ κόσμῳ καί περί τῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως πασῶν τῶν διαστάσεων τῆς ζωῆς. Ἀπεκαλύφθη ἐπίσης ἐκ νέου ὅτι αἱ οἰκολογικαί πρωτοβουλίαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν προέκτασιν τῆς θεολογίας καί τῆς λειτουργικῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, συμπορεύονται μέ τάς διαπιστώσεις τῆς ἐπιστήμης καί τήν προτροπήν ἐκ μέρους τῶν εἰδημόνων πρός πολύπλευρον κινητοποίησιν διά τήν προστασίαν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

Προσευχόμεθα διά τήν ταχεῖαν ὑπέρβασιν τῶν συνεπειῶν τῆς ὑγειονομικῆς κρίσεως καί διά τόν ἄνωθεν φωτισμόν τῶν κυβερνήσεων παγκοσμίως, ὥστε νά μή ἐπιστρέψουν ἤ νά ἐπιμείνουν εἰς τόν οἰκονομισμόν, εἰς ἐκείνας τάς ἀρχάς ὀργανώσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, τῆς παραγωγῆς καί τῆς καταναλώσεως καί τῆς ἐξαντλητικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν φυσικῶν πόρων, αἱ ὁποῖαι ἴσχυον πρό τῆς πανδημίας. Εἰλικρινής εὐχή τῆς ἡμῶν Μετριότητος εἶναι καί ὁ τερματισμός τῆς διαδόσεως ψευδοεπιστημονικῶν ἀπόψεων περί δῆθεν ἐπικινδυνότητος τῶν ἐμβολίων κατά τοῦ κορωνοϊοῦ Covid-19, τῆς κατασυκοφαντήσεως τῶν εἰδικῶν καί τῆς ἀνερματίστου ὑποβαθμίσεως τῆς σοβαρότητος τῆς νόσου. Δυστυχῶς, παρόμοιαι θέσεις διαδίδονται καί ἀναφορικῶς πρός τήν κλιματικήν ἀλλαγήν, τά αἴτια καί τά ὀλέθρια ἐπακόλουθά της. Ἡ πραγματικότης εἶναι τελείως διαφορετική, ἐνώπιον δέ αὐτῆς ἀπαιτεῖται ὑπευθυνότης, σύμπραξις, συμπόρευσις καί κοινόν ὅραμα.

Εἶναι ἀδιανόητον νά ἀδρανῶμεν, ἐν ἐπιγνώσει τῶν κοινῶν διά τό ἀνθρώπινον γένος μεγάλων συγχρόνων προκλήσεων. Ἡ ἀδιαφορία διά τόν πάσχοντα συνάνθρωπον καί διά τήν καταστροφήν τῆς «καλῆς λίαν» δημιουργίας εἶναι προσβολή τοῦ Θεοῦ καί ἀθέτησις τῶν ἐντολῶν του. Ὅπου ὑπάρχει σεβασμός πρός τήν κτίσιν καί ἔμπρακτος ἀγάπη πρός τόν «ἠγαπημένον τοῦ Θεοῦ» ἄνθρωπον, ἐκεῖ εἶναι παρών ὁ Θεός.

Μετά τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον (Κρήτη 2016), τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, συμφώνως πρός τό πνεῦμα καί τάς ἀποφάσεις αὐτῆς, ὥρισε μίαν ἐπίσημον ἐπιτροπήν ἐκ θεολόγων διά τήν κατάρτισιν ἑνός κειμένου περί τῶν κοινωνικῶν συνεπειῶν τῆς πίστεώς μας καί περί τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς καί μαρτυρίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τόν σύγχρονον κόσμον. Εἰς τό κείμενον τοῦτο, τό ὁποῖον ἔχει ἐγκριθῆ πρός δημοσίευσιν ὑπό τῆς περί ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί φέρει τόν τίτλον Ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Τό κοινωνικόν ἦθος ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, σημειοῦνται προσφυῶς τά ἑξῆς: «Ἡ Ἐκκλησία ἐνθαρρύνει τούς πιστούς νά εἶναι εὐγνώμονες διά τά εὑρήματα τῶν ἐπιστημῶν καί νά

δέχωνται ἀκόμη καί ἐκεῖνα τά ὁποῖα, ἐνδεχομένως, θά τούς ὑπεχρέωναν νά ἀναθεωρήσουν τάς ἀντιλήψεις των διά τήν ἱστορίαν καί τό πλαίσιον τῆς κοσμικῆς πραγματικότητος. Ἡ ἐπιθυμία δι᾽ ἐπιστημονικήν γνῶσιν ἀπορρέει ἀπό τήν ἰδίαν πηγήν μέ αὐτήν τοῦ ἱμέρου τῆς πίστεως νά εἰσέλθῃ ἔτι βαθύτερον εἰς τό μυστήριον τοῦ Θεοῦ». (§ 71).

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία προβάλλει μετ᾽ἐμφάσεως τό ἀδιαίρετον τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τῆς φιλανθρώπου μερίμνης διά τόν πλησίον. Τόσον ἡ οἰκοφιλική συμπεριφορά, ὅσον καί ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἱερότητος τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, εἶναι «λειτουργία μετά τήν Λειτουργίαν», ζωτικαί διαστάσεις τῆς εὐχαριστιακῆς πραγματώσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἔμπρακτος σεβασμός τῆς κτίσεως καί τόπος καί τρόπος τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ προσώπου καί τῆς ἀλληλεγγύης.

Τιμιώτατοι ἀδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα,

Εἰς αὐτήν τήν δύσκολον περίοδον, ἡ ἀνάληψις πρωτοβουλιῶν διά τόν περιο-ρισμόν τῆς πανδημίας ἀποτελεῖ βασικόν ποιμαντικόν καθῆκον διά τήν Ἐκκλησίαν. Κατηγορική ἠθική ἐπιταγή εἶναι ἐπίσης ἡ στήριξις τῆς γενικῆς προσβάσεως εἰς τόν ἐμβολιασμόν κατά τοῦ κορωνοϊοῦ, πρωτίστως δέ διά τούς πτωχοτέρους λαούς, κατά τόν Κυριακόν λόγον, «ἐφ᾽ ὅσον ἐποιήσατε ἑνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε» (Ματθ. κε’, 40). Ὀφείλομεν νά ἀγαπῶμεν ἀλλήλους «καθώς ὁ Χριστός ἠγάπησεν ἡμᾶς» (Ἐφέσ. ε’, 2) καί νά ἀναδεικνυώμεθα «ἱερεῖς» τῆς δημιουργίας, φυλάσσοντες καί καλλιεργοῦντες αὐτήν μέ ἐπιμέλειαν καί στοργήν, ἀναφέροντες τό τιμαλφέστατον τοῦτο δῶρον τῆς Θείας Χάριτος μετ᾽ εὐχαριστίας εἰς τόν Κτίστην τῶν ἁπάντων.
Κατακλείοντες, εὐχόμεθα ὁλοθύμως πᾶσιν ὑμῖν εὐλογημένον, ὑγιές καί καλλίκαρπον τό νέον ἐκκλησιαστικόν ἔτος καί ἐπικαλούμεθα ἐφ᾽ ὑμᾶς, μεσιτείᾳ τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου, τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὯΙ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν!

,βκα’ Σεπτεμβρίου α’
Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr